

PRILOGA 8

MERILA ZA DOLOČITEV NAJMANJŠEGA ŠTEVILA VZORČEVALNIH MEST ZA MERITVE KONCENTRACIJ OZONA NA STALNEM MESTU

1. Najmanjše število vzorčevalnih mest za neprekinjene meritve na stalnem mestu za ocenjevanje skladnosti s ciljnimi vrednostmi, dolgoročnimi cilji ter opozorilno in alarmno vrednostjo, kadar je neprekinjeno merjenje edini vir podatkov

Prebivalci (× 1000)	Aglomeracije (mestno in primestno) ^[1]	Druga območja (primestno in podeželsko) ^[1]	Neizpostavljeno podeželsko okolje
< 250		1	1 postaja/50.000 km ² kot povprečna gostota na vseh območjih v posamezni državi ^[2]
< 500	1	2	
< 1000	2	2	

^[1] Vsaj eno vzorčevalno mesto na primestnih območjih, kjer je verjetno, da bo izpostavljenost prebivalcev največja. V aglomeracijah je vsaj 50 % postaj postavljenih na primestnih območjih.

^[2] Priporoča se ena postaja na 25.000 km² za kompleksne terene.

2. Najmanjše število vzorčevalnih mest za meritve na stalnem merilnem mestu za območja in aglomeracije, kjer se izpolnjujejo dolgoročni cilji

Število mest vzorčenja za ozon je v kombinaciji z drugimi sredstvi dopolnilnega ocenjevanja, kakor sta modeliranje kakovosti zraka in sočasno merjenje dušikovega dioksida, dovolj veliko za preučevanje trendov onesnaževanja z ozonom in preverjanje skladnosti z dolgoročnimi cilji. Število postaj v aglomeracijah in na drugih območjih se lahko zmanjša na eno tretjino števila iz prejšnje točke. Kadar so podatki s stalnih vzorčevalnih mest edini vir podatkov, se vzdržuje vsaj eno vzorčevalno mesto. Če je na območjih z dopolnilnim ocenjevanjem posledica tega dejstvo, da območje nima nobene postaje, se z uskladitvijo števila postaj na sosednjih območjih zagotovi ustrezno ocenjevanje koncentracij ozona glede na dolgoročne cilje. Število postaj v neizpostavljenem podeželskem okolju je najmanj 1 na 100.000 km².